

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.

Casvs IX. Argumentum. Parochus an possit exercere in Ecclesia Patronali
Jura, seu functiones tam Parochiales, quàm non Parochiales ad sui libitum
invito Patrono, vel potius exercitium functionum non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72191)

11 Maximè si nullæ adessent causæ privandi Parochialem Ecclesiam dicto Jure sepulchri Confratrum ab ea per multos annos possessio, nimirum si non adesset necessitas, eo quia sepulchrum Confratrum in dicta Ecclesia Parochiali optimè custodiatur, & ibi per Parochum Confratres cum omni decentia sepellantur, aut à Confratribus nullum motivum necessitatis assignetur ædificandi in Ecclesia Patronali novum sepulchrum; aut si non adesset utilitas, ut de facto in hoc casu adesse non posse videtur; immo si dicta Ecclesia Parochialis privaretur sepulchro Confratrum, & illud transferretur in Ecclesiam Patronalem, etsi præservarentur Jura Parochialia, adhuc ex hujusmodi privatione, & translatione sepulchri multæ lites, & discordiæ inter Confratres, & Parochum in diem orientur, fieri namque posset, quòd post concessionem sepulchri absoluto à Parocho officio, Rector Ecclesiæ Patronalis denuo illa peragere vellet, faciliter Crucem, Stolum, Aspersorium, ac similia Parochi specialia usurparet, itaut continuò Parochus, ne dicta præjudicialia committerentur, vigil esse oporteret; & in casu, quo aliquod irreperet præjudicium, hinc lites, & discordiæ, morientium namque Confratrum seducerentur Voluntates, ut expressè sepulturam in Ecclesia Patronali eligerent, indeque quæstiones nascerentur, an de electione verè constaret, & an ut possent eam eligere à præscripto tempore in libro Societatis fuissent adscripti.

Ac proinde Episcopus, cujus vigilantia debet esse quies Subditorum, ad evitandas hujusmodi lites, contentiones, & quæstiones permittere non deberet hanc novitatem, sed procurare, ut servetur solitum, & Ecclesia Parochialis in suo Jure sepulchri Confratrum conservetur. Licet enim Episcopus Ecclesiæ non Parochiali valeat concedere privilegium, & jus sepulchri ex justa causa, & de consensu Capituli, tamen sine justa causa, & hujusmodi consensu illud privilegium concedere non valet, ea ratione, quia Episcopus non potest ardua explicare sine consensu Capituli, nec potest jus unius Ecclesiæ dare alteri sine causa. Si igitur non adesset ulla justa causa privandi Ecclesiam

Parochialem suo antiquo jure sepulchri Confratrum, & illud transferendi, seu de novo excavandi in dicta Ecclesia Patronali, non posset Episcopus permittere hujusmodi constructionem, & excavationem novi sepulchri, & Parochus posset illam impedire, juxta *Abb. in cap. Certificari de sepultur. num. 8. Fagnan. in cap. Fraternitatem eodem tit. num. 7. Barbof. de Offic. & potest. Parochi cap. 26. num. 11. Monacell. Formul. legal. formul. 10. tit. 6. n. 22. par. 1. ibi: Quod tamen sine justa causa concedere non deberet.*

Non adverstantur superius deducta, quia illa procedunt in casu, quo Confratres nullum haberent sepulchrum; in hoc enim casu Ecclesia Parochialis, salvis Juribus Parochialibus, non posset impedire constructionem sepulchri pro Confratribus in Ecclesia Patronali, in qua Confraternitas est erecta ex auctoritatibus ibi adductis; at in casu, quo Confratres habeant sepulchrum jam constructum, & ædificatum in præfata Ecclesia Parochiali, non possunt prætere absque justa causa translationem, & constructionem novi sepulchri in dictam Ecclesiam Patronalem, spoliando Parochialem antiquo jure sepulchri, sed debent esse contenti sepulchro majorum, in quo optabile est unicuique sepeliri, *Fagnan. in dicto cap. Fraternitatem de sepult. num. 2. ibique Barbof. num. 3.*

ARGUMENTUM.

Parochus an possit exercere in Ecclesia Patronali Jura, seu functiones tam Parochiales, quam non Parochiales ad sui libitum invito Patrono, vel potius exercitium functionum non Parochialium spectet ad Rectorem Ecclesiæ Patronalis. Electio Diaconi, & Subdiaconi pro celebratione Missæ Solemnis in Ecclesia Patronali, ad quem spectet?

SUMMARIUM.

- 1 *Functiones alia sunt Parochiales, & alia non Parochiales, & quae sint, explicatur, & num. 2.*
- 3 *Ecclesia, aut Oratorium Patronale situm intra limites Parochiae, an dicatur esse sub Dominio, & Subjectione Parochi?*
- 4 *Ecclesia sive libera, sive Patronalis sita intra limites Parochiae habet dependentiam ab ea, quoad functiones Parochiales, non verò quoad non Parochiales, & num. 28. & 29.*
- 5 *Sola Ecclesia Cathedralis habet intentionem fundatam super Subjectione alterius Ecclesiae sita intra limites sua Parochiae, & num. 29.*
- 6 *Parochus non potest exercere functiones non Parochiales in Ecclesia Patronali, sed illas exercere debet in propria Ecclesia.*
- 7 *Ecclesia sita intra limites Parochiae, aliae sunt eidem subjectae, & aliae non.*
- 8 *Resolutiones Sacrae Congregationis Rituum allegatae à Pignattello, quosensu sint intelligendae? & num. 30.*
- 9 *Exercitium functionum non Parochialium in Ecclesiis Patronalibus spectat ad harum Rectores, & num. 10. & 21. & 23.*
- 11 *Electio Diaconi, & Subdiaconi assistentium celebrationi Missae Solemnis in die Festivitatibus S. Titularis in Ecclesia Patronali spectat ad hujus Rectorem, et si careat Rectore, spectat ad Patronum, et si non habeat Patronum, spectat ad ejus Custodem, & num. 32. Amplia, ut num. 33. & seqq.*
- 12 *Parochus non potest questuare pro Sanctissimo Sacramento in Ecclesia Patronali sita intra limites Parochiae, nec retinere Capsulam Eleemosinarum, nec ejus Claves, nec ibi celebrare Missam Solemnem, aut Pacem Populo dare invito ejus Rectore, aut Patrono.*
- 13 *Parochus non potest impedire celebrationem Missarum, & alia Spiritualia sita intra limites Parochiae.*
- 14 *Parochus non licet explere functiones*
Pars I.

Parochiales in Ecclesiis Patronalibus sitis intra limites Parochiae ad sui libitum independenter à Patronis, & iis invocatis.

- 15 *Functiones Parochiales in Ecclesiis Patronalibus inscio, & reluctantè Parochi peragi non possunt.*
- 16 *Clavis Ecclesiae Patronalis existens intra limites Parochiae spectat ad Cappellanum pro tempore, non autem ad Parochum.*
- 17 *Benedictiones mulierum post partum, Fontis Baptismalis, Ignis, Seminis, Ovorum non sunt de Juribus Parochialibus, & num. 20.*
- 18 *Benedictiones mulieris, & Fontis Baptismalis fieri debent à Parochi.*
- 19 *Restitutio in integrum adversus rem judicatam quando conceditur.*
- 22 *Benedictiones Ovorum, & similia, unde initium habuerunt?*
- 24 *Parochus, ut ex consuetudine immemorabili dicatur sibi competere exercitium Jurium non Parochialium in Ecclesiis sitis intra limites Parochiae, quid requiritur?*
- 25 *Constitutio, aut dispositio, quae falsò nititur fundamento subsistere non potest.*
- 26 *Regulares an sint subjecti Constitutionibus Synodalibus?*
- 27 *Regulares possunt benedicere Ova, & similia juxta propriam Ecclesiam, & non extra per Domos.*
- 31 *Electio Sacerdotum celebrare debentium non est de juribus Parochialibus.*

CASUS IX.

INtra limites Ecclesiae Parochialis fundatum reperitur Oratorium publicum, seu Ecclesia de Jurepatronatus familiae B. Parochus praedictae Ecclesiae Parochialis, ob majorem ejus, populi que commoditatem, praetendebat benedicere, & distribuere Candelas, Cineres, & Palmas; facere benedictiones Mulierum post partum, Fontis Baptismalis, Seminis, Ovorum, & similia; & etiam facere omnes functiones Hebdomadae Sanctae in dicto Oratorio, seu Ecclesia Patronali; cui praetentioni resistente Patrono Ecclesiae existimante non posse

N

posse

posse Parochum ad sui libitum exercere dictos Actus in Ecclesia Patronali, quaeritur proinde.

Primò: An Oratorium publicum, seu Ecclesia Patronalis fundata intra limites Parochia habeat dependentiam, & subjectionem ab ea tam in functionibus Parochialibus, quàm non Parochialibus.

Secundò: An liceat Parocho dicta Ecclesia Parochialis independentè à Patronis explere functiones Parochiales in dicto Oratorio, seu Ecclesia ad sui libitum, iis invitis?

Sciendum est functiones alias esse merè Parochiales, & alies non merè Parochiales; functiones merè Parochiales consistunt in Jure decimandi, ac percipiendi oblationes, juxta *Text. in cap. Cum contingat, & cap. Cum tñ. de Decimis, Barbosa. de Offic. & potest. Episcop. par. 3. cap. 28. §. 2. num. 8.* in obligatione Parochianorum recipiendi Sacramentum Eucharistiae in die Paschatis, aliaque Sacramenta moribundis conferri solita, illud scilicet Eucharistiae, quod sumitur pro Viatico, ac illud extremæ Unctionis, juxta *Text. in cap. Nullus de Parochis*; nec non in jure funerandi, ac sepulturæ, quoties defunctus in alia Ecclesia sepulturam non eligat, vel sepulturam majorum non habeat, quo casu Quarta, seu portio Canonica Parocho debetur, juxta *Text. in Clement. Dudum, §. verò, & ff. Hujusmodi de sepultur. Card. de Luca de Parochis disc. 31. numer. 8. Rota decis. 552. num. 3. part. 5. Recent.* In jure faciendi inter Missarum Solemnia diebus festivis publicas denunciations Matrimoniorum, *Sanchez de Matrim. lib. 3. disput. 6. num. 4. Barbosa. de Offic. & potest. Parochi par. 2. cap. 21. n. 17.* In jure assistendi, seu interessendi celebrationi Matrimoniorum, juxta dispositionem *Conc. Tridentini sess. 24. de Reformat. cap. 1.* ac in jure aspergendi Domos in die Sabbathi Sancti, ut docet *Barbosa. de Offic. & potest. Paroch. par. 1. cap. 12. num. 11.*

2 Functiones non merè Parochiales sunt Benedictio, ac distributio Candelarum, Cinerum, & Palmarum; Benedictio Fontis Baptismalis, Ignis, Seminis, Ovorum, & similium, receptio Mulierum ad purificationem post partum; Functiones Hebdomadae Sanctae; Celebratio Solemnis.

Missæ in Feria quinta Cœnæ Domini, aliaque celebrationes Missarum per annum, sive pro vivis, sive etiam pro Defunctis; Expositio quadraginta horarum, Sacrarum Reliquiarum, aut Imaginum, ac Benedictio cum illis fieri solita super populo, nec processiones intra ambitum Ecclesiae privatae sunt de functionibus, seu juribus Parochialibus, ut responsum fuit per *Sacram Congregationem Rituum, 10. Decembris 1703. in responsione ad 5. 7. 8. 10. 11. 12.* Dubium juxta folium impressum plurium decretorum super materia Jurium Parochialium, & juxta *Congregationem Concilii in Forolivico. Jurium Parochialium 10. Decembris 1683. & in Britanico. Jurium Parochialium 21. Julii 1687. ad primum*, sicuti etiam non est de Juribus Parochialibus facere officium super Cadaveribus, postquam ista sunt illata in Ecclesiam existentem intra limites Parochiae, *Rot. decis. 2079. num. 17. coram Coccin.*

Hoc præsupposito; quoad primum dubium affirmativè, quoad omnem sui partem respondendum videtur, nempe Oratorium publicum, seu Ecclesiam ædificatam, seu constructam intra limites Parochiae habere totalem dependentiam, & omnimodam subjectionem in omnibus, & quibuscumque functionibus tam Parochialibus, quàm non Parochialibus, cum per talem constructionem omnes Ecclesiae, & Oratoria sita intra limites Parochiae dicantur esse sub Dominio, & Subjectione Parochi, nisi habeatur privilegium Exemptionis, aut allegabilis sit Præscriptio, juxta *Text. in cap. Dilectus de Cappell. Monach.* ubi quia Ecclesia Sancti Laurentii in Piscinula sita erat in Parochia Sanctae Ceciliae Innoc. III. respondit fuisse ab ea dependentem circa subjectionem in pluribus actibus ibi: *Cum omnia Ecclesia Sancti Laurentii sit in Parochia vestra sita, debet de Jure communi Ecclesia vestra in praedictis omnibus subjacere, quia nec privilegium Exemptionis habet, nec Præscriptionem pro se poterat allegare, & docet. Rota decis. 214. num. 6. par. 12. Recent. ibi. Habet assistentiam pro exercitio omnium actuum in Ecclesia intra limites sua Parochia existentibus privativè quoad omnes alios: & ita resolutum fuisse à Sacra Congregatione Rituum*

Rituum in Neapolitana 18. Maii 1602. refert Pignatell. qui consult. 68. tom. 6. numer. 1. tuetur hanc opinionem, ibi: Sacra &c. & censuit ad Parochum pertinere functiones Sacerdotales in Ecclesiis, quae sub Laicorum sunt gubernio non ad Cappellanos, nec ad Sacristam, nempe Benedictiones Cinerum, Candelarum, Ramorum Olivarum, Ovorum, Fontis Baptismatis, Delationes Sacramenti, Celebratio Missae Feria V. in Cena Domini, Asperiones Domorum, & quae sunt die Dominica, Orationes quadraginta horarum, & similes; & in Thelesna pro Terra Cereti die 3. Aprilis 1632. ibi: Cappellanos in Ecclesiis Laicorum, seu Oratoris non posse Benedictiones facere Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Ciborum Paschaliu, sed haec omnia peragi debere per Curatos in suis Parochialibus, nec posse eosdem Cappellanos, sive Sacristam in supradictis Ecclesiis, sive Oratoris Missam celebrare in Feria V. nec Sacramentum in sepulchro eodem die custodire, cum haec munia exerceri debeant in Ecclesiis Parochialibus: & in Thelesna 3. Julii 1630. petitioni factae per Archipresbyterum Sancti Martini, ibi: L. Arciprete di S. Martino supplica l'EE. VV. a dichiarare, se si possa portare il Santissimo Sacramento nelgli Oratorj, e Chiese delle Confraternite dei Laici: Sacra Congregatio Rituum respondit: Nihil ex supradictis licere Confraternitatibus Laicorum, aut Cappellanis earum, neque cuicumque alteri Sacerdoti sine expressa licentia, aut consensu proprii Parochi: & ita etiam resolutum fuit à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium in una Bergomen. super decimo tertio dubio, ibi: Se possono i Cappellani di detti Confrati esercitare alcun atto di Cura d'Anime senza licenza del Rettore della Parochiale. Respondit ibi: Observetur illud, quod alias per litteras hujus Sacrae Congregationis Decretum fuit de Cura Animarum per Cappellanum Societatis, sine licentia Rectoris Parochialis non exercendum: & in Phrygien. referente Eminentissimo Cardinali Tanaio die prima Junii 1699. super dubiis ibi: An eidem Confraternitati competat facultas Processiones faciendi per Parochiam cum Stola, & Cruce, occasione associationis Cadaverum; continuo asseruendi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, etiam cum il-

lius publica expositione; administrandi publice Sacramenta Confessionis, benedicendi Candelas, Cineres, Olivas; functiones peragendi in Majori Hebdomada signanter in die Cena Domini, ibique sepeliendi cadavera absque ullo interventu Parochi, istique omnino denegando Jura Parochialia: Censuit dicta Sacra Congregatio, ibi: Inherendo decretis alijs desuper editis censuit respondendum negativè, ut refert Monacell. Formul. for. Eccles. num. 13. part. 2. Formul. 1. num. 60.

His tamen non obstantibus affirmativè, quoad primam partem dubii; & negativè, quoad secundam respondendum de Jure censeo; nempe Oratorium publicum, seu Ecclesiam sitam intra limites Parochiae, sive sit libera, sive de Jurepatronatus, habere quidem dependentiam à Parochia, quoad functiones, seu Jura Parochialia consistentem in eo, quod Parochus possit prohibere, ne exerceantur in ea à Cappellano, aut Rectore Jura Parochialia non verò, quoad functiones non Parochiales. Habemus enim constantem omnium DD. opinionem unanimiter firmantium quasilibet Ecclesias, etsi sitas intra fines Ecclesiae Parochialis esse in functionibus non Parochialibus à Parocho omnino independentes, quia eidem nullatenus subiectas, ut docent Abbas in cap. Dilectus de Cappel. Monach. num. 4. 11. & 12. in cap. Ad audientiam primo num. 8. de Eccles. ediscan. Calderin. conf. 6. num. 1. vers. Item, sicut de Relig. Domib. Card. de Luca de Paroch. disc. 31. num. 4. & sequen. ibi: Atque non agebatur de Juribus, seu functionibus merè Parochialibus, sed solemnitatibus ad devotionem, & Ecclesiae Majorum Cultum, ac incitamentum ad opera Pietatis; in quibus actibus, utpotè in voluntate, seu devotione, atque super Parochialibus non concernentibus, vel usurpantibus, quoties à Rituali Ecclesiastico non aberratur &c. non potest ipse impedire, vel se ingerere in vitis partibus. Rota decis. 2089. num. 10. & 13. coram Coccin. & in Civitatis Plebis Jurium Parochialium 5. Julii 1700. §. Sicuti coram Reverendissimo Molines Decano, & 6. Junii 1708. coram R. P. D. Ansaldo inferius legen. Et fuit resolutum à Sacra Congregatione Rituum in decretis Urbis, & Orbis latis de anno 1703.

& per viam legis à Sanctissimo approbata in responsione nimirum ad quartum ibi: *An Confraternitates erecta in Oratoriis tum publicis, tum privatis sejunctis ab Ecclesiis Parochialibus, quoad dictas functiones Ecclesiasticas habeant dictam dependentiam à Parocho.* Sacra Congregatio respondit: *Negativi.*

5 Ratio est, quia nulla Ecclesia citra Catedralem fundat intentionem suam super subjectione alterius Ecclesiae etiam fundatae intra limites suae Parochiae, praeterquam tamen, quoad Jura Parochialia, & exceptis Juribus Parochialibus; alia Jura non competunt Parochiali in Ecclesia intra limites suae Parochiae fundatae, juxta *Text. in cap. Dilectus de Cappellis Monach. Rota decis. 2089. num. 18. coram Coccin.*

6 Unde Parochus Ecclesiae Parochialis non potest benedicere Candelas, Cineres, & Palmas, facere Benedictiones Mulierum post partum, Fontis Baptismalis, Seminis, Ovorum, nec functiones Hebdomadae Sanctae, aliasque functiones non Parochiales peragere in Ecclesia Patronali, sed istae functiones non Parochiales, si fiant à Parocho, faciendae sunt ab ipso in propria Ecclesia Parochiali.

Non obstant *Text. in cap. Dilectus de Capp. Monach. nec decisio Sacrae Rotae 214. part. 12. Recent.* extensò superius allegata; quoniam istae autoritates procedunt, quoad functiones, seu Jura Parochialia, non verò quoad functiones non Parochiales, itaut Parochus possit illas exercere in Ecclesiis litis intra limites propriae Parochiae ad sui libitum, & independentem ab earum Rectoribus, & Patronis.

7 Minusque adversantur resolutiones Sacrae Congregationis Rituum allegatae à *Pignatelli. consult. 6. tom. 6.* Quoniam distinguendum est inter Ecclesias, seu Oratoria non sejuncta, & subiecta Ecclesiae Parochiali, eo quod fundata sint, & constructa, aut dotata ex ejus Bonis, & redditibus, aut ei unita, & inter Ecclesias, seu Oratoria sejuncta, & nullatenus subiecta Ecclesiae Parochiali, eo quod sint fundata, constructa, aut dotata de Bonis propriis Laicorum.

Resolutiones Sacrae Congregationis Ri-

8 tuum superius extensò allegatae intelligendae sunt, quoad Ecclesias non divisas, & subiectas, seu ex ipsarum Parochialium Ecclesiarum Bonis, seu redditibus constructas, & dotatas, in quibus ut ab eis dependentibus, Parochi, vel per se, vel per alios debito muneri satisfaciant; haecque Ecclesiae recognoscentes Ecclesiam Parochialem in propriam Matricem Filiales nuncupari promeruerunt, ac in his tantum auctoritatem, dominium, & jurisdictionem exercere valent Parochi, ut in proposito connotavit, *Card. de Luca in Miscell. disc. 1. à num. 31. S. Inter istas verè, & de Paroch. disc. 27. num. 9. & de Decim. disc. 10. num. 9. ac in tract. de praes eminent. in supplement. disc. 42. num. 12.* non autem intelligi possunt, quoad Ecclesias fundatas de Bonis propriis Laicorum, ibi enim non potest Parochus functiones non Parochiales exercere, sed harum exercitium spectat ad Rectores dict. Ecclesiarum, & in puncto resolutum fuit ab eadem Sacra Rota in dicta *Neapolitana Jur. um Parochialium 13. Martii 1711. ff. Ex abundantia coram R. P. D. Ansaldo inferius legen. num. 17.* Itaut ad ipsos spectet facere Benedictiones Ovorum, Seminis, Palmarum, Aquae Benedictae, & alias functiones non Parochiales peragere, & etiam celebrare Officium super Cadaveribus positis in eorum Ecclesiis non subiectis Ecclesiae Parochiali, ut firmavit *Rota in supradicta decisione 2089. num. 18. & 24. coram Coccin. & in puncto Rota in dicta Neapolitana Jurium Parochialium 13. Martii 1711. coram R. P. D. Ansaldo.*

9 Nec non ad eosdem Rectores spectat *XI* Deputatio, seu Electio Diaconi, & Subdiaconi assistentium celebrationi Missae solennis in die Festivitate S. Titularis dict. Ecclesiarum; et si hujusmodi Ecclesiae sitae intra limites Parochiae, & nullatenus subiectae Ecclesiae Parochiali careant Rectore, Deputatio, seu Electio Diaconi, & Subdiaconi assistentium spectat ad Patronos, et si non habeant Patronos, spectat ad earum Custodes, seu Syndicos Deputatos ab Episcopo, ut fuit resolutum à *Sacra Rota in Civitatis Plebis Jurium Parochialium, 6. Junii 1708. S. Consequens coram R. P. D. Ansaldo;* & uti sentiebam in *una Meleolitana Jurium Parochialium*, agitata in Sacra

cra Congregatione Concilii, ubi præten-
dente Parocho Ecclesiæ Parochialis A. de-
putare, & eligere Diaconum, & Subdia-
conum assistentes in celebratione Missæ so-
lemnis in diebus Festivitatum Sancti Roc-
chi, & Assumptionis Beatæ Virginis, quæ
celebrantur in duabus Ecclesiis sitis intra
limites dictæ Parochiæ carentibus Recto-
re, & existentibus sub custodia duorum
Deputatorum ab Episcopo; quæsitum fuit,
ad quem spectaret hujusmodi electio, ad
Parochum ne, an potius ad Custodes? &
respondi, spectare ad Custodes propter
rationes, & auctoritatem *Textus in cap.
Dilectus de Cappellanis Monach.* superius
relatas, ubi disponitur nullam Ecclesiam
citra Cathedralē fundare suam intentio-
nem super subjectione alterius Ecclesiæ
fundatæ intra limites suæ Parochiæ, exce-
ptis tamen Juribus Parochialibus.

Et ita resolutum fuit ab eadem Sacra
Congregatione Concilii in dicta *Melevi-
tana Iurium Parochialium*, quæ licet die
23. Februarii 1715. proposito dubio: *An
Electio, & Deputatio assistentium pro Dia-
cono, & Subdiacono in Missis, & Vesperis
Solemnibus, quæ celebrantur in Ecclesiis
Beatæ Mariæ Virginis Assumptæ, & San-
cti Rocchi sitis intra limites Casalis Zebbug
spectet ad dictum Parochum, vel potius ad
Servientes, seu Custodes dict. Ecclesiarum,*
respondit *Affirmativè*, quoad primam,
& *Negativè* quoad secundam partem:
Tamen die 22. Junii 1715. repositâ
Causâ devenit ad meum sensum rescri-
bendo; *Prævia recessu à decisio spectare
ad Custodes, sive Servientes*; & iterum re-
proposita die 20. Septembris ejusdem anni,
iterum rescripsit: *Standum esse quoad pri-
mam partem dubii in secundo loco decisio,*
& *quoad secundam partem spectare ad
Patronos.*

12 Insuper Parochus non potest quæstare
pro Sanctissimo Sacramento in Ecclesia
Patronali sita intra limites Parochiæ non
subjecta, vel quæ habeat proprium Re-
ctorem, cui in titulum confertur, nec po-
test retinere Capsulam elemosinarum,
sive ejusdem Claves ipsius Ecclesiæ, vel
ibi privativè; quoad Rectores, benedicere
Mulieres post partum, sive Missam cele-
brare in diebus solemnibus, aut Funera-
libus, aut pacem populo dare, ut fuit

resolutum à Sacra Congregatione Concilii
in *Forolivien. Iurium Parochialium* 18.
Novembris 1684. ubi propositis dubiis.

*Primò. An Parocho Ecclesia S. Joannis
in Vico, privativè, quoad Rectorem Eccle-
siæ Sanctæ Mariæ de Populo sita intra li-
mites dictæ Parochiæ liceat quæstare in-
tra ejusdem Ecclesiæ Parochialis limites pro
Sanctissimo Sacramento?*

*Secundò. An eidem Parocho liceat reti-
nere claves capsula Elemosinarum existen-
tis in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ?*

*Tertiò. An benedicere Mulieres post par-
tum in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ spe-
ctet ad solum Parochum?*

*Quartò. An in dicta Ecclesia Sanctæ
Mariæ solus Parochus valeat Missas cele-
brare in diebus Solemnibus, & Ferialibus,
& pacem populo dare?*

*Quintò. An Beneficiatus, seu Rector in
dicta sua Ecclesia Sanctæ Mariæ possit Mis-
sam celebrare ante Missam à Parocho cele-
bratam?*

Sacra Congregatio respondit ad primum
Non competere Parocho quæstare in Ec-
clesia Sanctæ Mariæ. Ad secundum *negati-
vè*; ad tertium *negativè*; ad quartum
negativè; ad quintum *posse, nisi aliter Epi-
scopus statuatur.*

Nec Parochus potest impedire celebra-
13 tionem Missarum, & alia Spiritualia in
Oratorio, seu Ecclesia sub prætextu Ju-
rii Parochialium, quia Parochus, quoad
Missam, & alia Spiritualia obsequia,
omnibus communia non habet Jus prohi-
bendi, ut resolvit Sacra Congregatio
Concilii in *Savonen. 15. Decembris 1685.
Mutinen. 29. Novembris 1687. & in
Fulginaten. Oratorii prima Julii 1696.*

14 Descendendo ad secundum dubium,
negativè censeo rescribendum. Etenim
recepti Juris est, quod Parochus etiam
in Ecclesiis sitis intra limites suæ Pa-
rochiæ nullam subjectionem sibi arrogare
valeat, nisi eam sibi deberi ostendat ex
privilegio, vel ex consuetudine specia-
li, ut ultra prædictum *Text. in cap. Di-
lectus de Capp. Monach.* firmat Rota in
*decision. 469. numer. 10. part. 19. tom. 2.
Recentior. & in Pampilonen. Præeminen-
tiarum 3. Decembris 1711. S. Et sanè
coram R. P. D. Anfaldo*; & conse-
quenter adest manifesta resistentia Juris
circa

circa quod Parochus invitis Patronis in eorum Patronali Ecclesia jurisdictionem valeat exercere; & hoc ipsum definitum etiam habemus in supradictis Decretis *Urbis, & Orbis* à Sacra Congregatione Rituum promulgatis, ubi ad 17. *dubium*, in quo quæritur: *An Parochus invitis Confratribus docere possit Doctrinam Christianam in dictis Ecclesiis, & Oratoriis Publicis, vel privatis à Parochiali divisis, & separatis?* Sacra Congregatio respondit: *negativè*. Idèdque si actus ille tam pius, gratuitus, & tam animarum saluti necessarius, interdictus remanet Parocho in alterius Ecclesiis, invitis Patronis, quanto facilius interdicti remanebunt cæteri alii actus lucrativi, & majorem jurisdictionem præferentes; & ratio evidentissima est, eo enim ipso, quod hujusmodi Oratoria nullam habent dependentiam à Parocho, nec illi subdita sunt, ut docet *Rota in dicta Civitatis Plebis Iurium Parochialium 3. Iulii 1705. S. Decidendi ratio coram Reverendiss. Molines*; planum resultat, quod nullum Dominium, & jurisdictionis exercitium in his Parocho licitum sit invitis Patronis, cum non nisi in locis sibi subiectis valeat quisquis jurisdictionales actus exercere.

Remanente penes eundem Parochum, solo Jure negativo, ne in dictis Ecclesiis, seu Oratoriis sibi non subditis peragantur, eo incio, aut reluctante Functiones Parochiales, pro quibus Jus habeat in ejus Parochia privativum.

Et ita resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in *Comen. Iurium Parochialium 9. Junii 1714.* ubi exposito, quod ab humanis decessurus Joannes Baptista à Turre, hæredibus in suprema voluntate nuncupatis, præ cæteris onus adjunxit, ut ædificari curarent Ecclesiam in Terra Mastennæ sub invocatione Sancti Joannis Baptistæ, eamque decenti ornatu, perpetuis futuris temporibus providerent, in quarum Missarum Sacrificia sub expressa quantitate operarentur Fratres pro tempore commorantes in Conventu Sanctæ Mariæ Rezzonici, cui Animarum cura incumbit. Iphis verò deficientibus, facultatem fecit hæredibus, eligendi sibi ipsis benevisum Sacerdotem, qui onera injuncta exequeretur, ut latius ex documentis, quæ in Sum-

mario dabantur. In obsequium piæ hujusce dispositionis Andreas Trincanus Oratorium publicum, sive Ecclesiam erigi curavit in prædicta Terra Mastennæ ejus jurisdictionali feudo, exindeque effusis precibus pro opportuna facultate id ipsum Oratorium aperiendi, sub anno 1705. expetitum Decretum obtinuit, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium, ea insuper adjuncta conditione: Ita tamen, quod Oratorium prædictum semper sit Parochiali suppositum, & ab ea dependens, liceatque Parocho pro tempore in eo celebrare, aliasque Parochiales functiones ad ejus libitum voluntatis quancumque exercere absque ulla prorsus contradictione, & adhuc finem ipsius Oratorii alteram clavem habere debeat ad formam Constitutionis Synodi VII. Diocesanae, sub pena nullitatis præsentis concessionis, & interdicti ipso facto ejusdem Oratorii. Minus quidem placuit Fratribus de Trincanis hujusmodi Decretum, autumantibus sibi ipsis valde obnoxium esse, præsertim quia Jus Parocho attribuitur exercendi in Oratorio functiones Parochiales, alteramque clavem retinendi. At ejus prætensa Jura contra protegente Vicario Curato prælibatæ Ecclesiæ Rezzonici, intra cujus fines sæpèdicta Ecclesia comperitur erecta; Quæsitum fuit.

Primò. An Ecclesia, sive Oratorium publicum Sancti Joannis Baptistæ situm in Terra Mastenna de Iure patronatus Fratrum de Trincanis habeat dependentiam, sive subjectionem tam in functionibus Parochialibus, quam non Parochialibus ab Ecclesia Parochiali Rezzonici in casu &c.

Secundò. An liceat Parocho dictæ Ecclesiæ Rezzonici independentè à Patronis explere functiones Parochiales in dicto Oratorio ad sui libitum, iis invitis, & quas in casu &c.

Tertiò. An retentio clavis dicti Oratorii spectet solum ad Patronos, seu personam ab iis deputandam, vel potius Patroni teneantur tradere alteram clavem Parocho in casu &c.

Quibus Sacra Congregatio respondit, scribente Domino meo Præceptore. Ad primum *affirmativè*, quoad primam, & *negativè*, quoad secundam partem. Ad secundum *negativè*. Ad tertium *Clavem reti-*

retinendam esse à Cappellano pro tempore, non autem à Parocho, & ampliùs.

R. P. D.

ANSALDO

Neapolitana Jurium
Parochialium.

Veneris 13. Martii 1711.

Alma Sacrorum Rituum Congregatio, cujus muneris, & providentiæ est, ut Ecclesia tamquam Castrorum Acies ordinata circa Divinum Cultum Liturgiam, ¹⁷ sacrasque caeremonias rectè cum tota Ecclesiastica Hierarchia juxta suos fines contenta ambulet coram Domino, quàm plura sub anno 1703. seu 1704. universaliter sancivit decreta enucleativa plurium difficultatum respicientium præminentias, functiones, & Jura Parochorum, inter quæ procedens per viam debiorum, *ad sextum*, quod talibus verbisangebatur explicatum: *An Benedictiones mulierum post partum, Fontis Baptismalis, Ignis, Seminis, Ovorum, & similibus sint de Juribus Parochialibus*, respondit per hæc pariter verba: *Negative, sed Benedictiones Mulierum,* ¹⁸ *& Fontis Baptismalis fieri debere à Parocho*, ut præter impressionem Romæ Cusam typis Reverendæ Camerae Apostolicæ sub prædicto anno 1704. liquet etiam apud *Franciscum Monacellum* in hisce materiis valdè versatum, quivè eadem decreta opportunè registravit in suo *Formulario Legal. practic. for. Eccles. tit. 13. ex num. 46.*

Verum quia eadem *Sacra Congregatio* occasione prædictæ impressionis in Urbe, & consequentiæ publicationis anni 1704. in calce eorundem Decretorum adjungendam censuit hanc præservativam, seu modificationem. *Salvis tamen conditionibus, & pactis in erectione &c. concordii inter partes initis &c. Indultis, & Constitutionibus Synodalibus, ac Provincialibus, & Consuetudinibus immemorabilibus, vel saltem centenariis.*

Hinc non levis insurrexit super applicatione in concreto mavis præfatæ regulæ, quàm præservationum, de quibus proximè, Controversia inter Parochos Civitatis Neapolis ex una, & varios Regulares, seu Claustrales ex altera, & signanter Minores S. Annæ, & Eremitas S. Augustini alias S. Mariæ de Fide, prætententibus Parochis sese versari in casu geminæ præservationis, consuetudinis nempe immemorabilis, & Constitutionum Synodali, & consequenter ad ipsos privativè spectare Benedictionem Ovorum, aliorumque comestibilium tempore Paschali; sustineri satagentibus è conversò prædictis Regularibus hæc limitationes non applicari, proindèque post antiquiores desuper habitas contentiones pronunciantem A. C. per sententiam pro Regularibus, eademque per non interpositam, appellationem transacta in rem Judicatam, spiritum vivificantem insufflavit Parochis *Signatura Iustitiæ*; unde commissa mihi desuper opportuna facultate die 16. Januarii proximè elapsi requisivi Dominos meos: *Utrum constaret de re Judicata, vel potius de causis restitutionis in integrum etiam ad effectum manutentionis, dilataque tunc resolutione, tandem hodie prodiit absolutum oraculum: constare de re Judicata addito solum temperamento quodam, seu modo inferiùs pandendo.*

Præsuppositis namque illis familiaribus ¹⁹ regulis, & propositionibus in omni plenè volumine nostri *Tribunalis* consparsis, nimirum, quod adversùs rem Judicatam, nusquam tribui soleat remedium extraordinarium restitutionis in integrum, ubi non concurrat læsio aliqua, vel gravamen præcedentis Judicati, quod sanè gravamen solùm dieitur emergere, quoties idem Judicatum laborat tabe nullitatis, vel injustitiæ, ut cæteris recollectis habetur, apud *Ridolph. in prax. par. 1. cap. 13. n. 449. & seqq. Rota in Cavallicen. pecuniaria 15. Junii 1696. S. Quemadmodum enim coram Reverendissimo dell'Olmo Episcopo Conchen. & in dec. 26. num. 1. inter impress. coram Me, & alibi passim.*

²⁰ Utique in abstracto (præcisivè pronunc de applicatione, & examine prædictarum limitationum) cum de nullitate nulla esset

set quæstio, nulla quoque subesse poterat difficultas circa Juris assistentiam in hac Benedictione Ovorum, & Comestibilibium ad commodum Regularium, quia posthabitis etiam argumentis, atque auctoritatibus per Informantes pro iisdem Regularibus adductis tam in ordine negativo, quam affirmativo, dubium non erat, quod hujusmodi potestas benedicendi Ova, aliaque Comestibilia nequaquam foret ullo modo de Juribus, & functionibus Parochialibus, dum hodie tam apertè hoc declaraverat, & solemniter, ut supra eorundem *Sacra Rituum Congregatio*; ejus quippe resolutionibus, ac declarationibus, præcipuè in hac materia, habendam esse submissam venerationem in universo Orbe Catholico, nemo non scit, & notatum reliquit idem *Monacell. in memorato Formul. leg. pract. for. Eccles. form. 1. tit. 13. num. 78. & Rota in decis. 878. num. 10. coram Dunozet. Jun. & decis. 5. num. 12. coram Celso, & in Carpentoraten. Parochialis 1699. inter impress. 72. num. 4. coram Me.*

Ex abundanti igitur solum, & in quemdam ornatum per supra relatam modum negativum demonstrabant memorati Scribentes, quod inter Jura, & functiones Parochiales perbellè enumeratas in *decision. 552. signanter num. 3. & seqq. par. 5. Recent.* non adinvenitur hæc simplex Benedictio, prout neque legitur, vel admittitur præcisivè à Constitutionibus Synodalibus in *Mediolanen. Jurium Parochialium 13. Aprilis 1708. ex S. Constabillito coram R. P. D. meo Scotto*, in qua etiam eleganter hæc materia Jurium Parochialium illustratur, circa quam plura etiam in peculiaribus, & non incuriosis, & fortioribus fortè singularibus circumstantiis apparent connotata in *illa Aretina Jurium Parochialium die 15. Januar. 1703. & 27. Februarii 1704. & 16. Aprilis 1706. & in altera pariter super manutent. eadem die 16. Aprilis 1706. coram Me.* unde succedebat de plano regula; seu generalis propositio, quod ubi non agitur de functionibus merè Parochialibus, cætera de Jure permittuntur etiam Regularibus, eorumque Ecclesiis teste *Lezan. quæst. Regular. tom. 1. cap. 12. num. 41. Perin. de Privileg. Minim. tom. 2. in Constitut. VII.*

B. Pii V. Cesped. de exempt. Regul. cap. 7. dub. 152. num. 12.

22 Per modum quoque affirmativum reliqua disceptatione apud eruditos disquiri consuetam, an, & quando initium sumpserint hæc Benedictiones censentibus plerisque, quod præter contenta in veteri Testamento recentius à *Jesu Christo* nostri humani generis Reparatore provenerint juxta ab eo iteratas has Benedictiones Panis, & Piscium signanter in *Evangelio Matthæi cap. 14. Marci cap. 6. & Luca cap. 24.* cum cæteris optimè ad vindicandum usum sanctarum Benedictionum in nostra Sacrosancta Apostolica Ecclesia Romana demonstratis per *Suar. in defens. Fidei lib. 2. cap. 16. num. 5. & 6. & Francisc. de Eccles. Cathed. cap. 24. num. 82. & seqq.*

Adjungere pariter satagebant iidem Scribentes, quod similes indifferentes Benedictiones æquè congruunt tam Parochis, quam singularibus Sacerdotibus juxta præscripta per *Alex. V.* sub illis verbis: *Aqua Sale conspersa populis benedicimus &c. quod etiam omnibus Sacerdotibus faciendum esse mandamus, & quæ leguntur registrata in can. 20. distinct. 3. de consecrat. & præcisus, quod circa hanc benedictionem Ovorum, & Comestibilibium ad libitum, & devotionem Fidelium introductam in Paschate Resurrectionis valeant eæ expleri indistinctè in omnibus, & quibuscumque Ecclesiis tam Parochialibus, quam non Parochialibus, tamvè Secularibus, quam etiam Regularibus declaratum subdebant ab eadem *Sacra Rituum Congregatione* in una *Ostien. cura 28. Aprilis 1607. penes Novar. verbo Benedicere num. 21. de qua etiam Testatur, Barbof. in collectan. dec. Apostol. 59. num. 10. & quod de nimio rigore fuit increpatus Episcopus, qui Commissarium expedierat contra simplicem Sacerdotem, ex eo quod benedixerat die Paschatis quædam Ova, refert de anno 1637. pariter resolutum Nicol. in suis Floscul. verbo Pascha num. 5.**

Cæterum; ut diximus superfluum erat 24 amplius disceptare, sive immorari sub hoc principio, stante prædicta Edictali Constitutione, seu declaratione *Sacra Congregationis* approbata per Summum Pontificem, & publicata de anno 1704. unde firma restante præmissa basi, & descendendo

do ad applicationem, prædictarum limitationum, seu præservationum primariò Parochi mordicè infistebant super Consuetudine immemorabili, de qua superlativè liquere proclamabant ex testibus fortiter examinatis de anno 1679. sed inutilitè; quoniam ultra quòd nullo modo videbantur jidem Testes communiti illis requisitis indispensabiliter necessariis ad constituendam probationem Immemorabilis ad celebrem explicationem *Gloss. in cap. 1. verbo Memoria de præscriptionibus in 6.* & signanter desiderabatur illud ætatis 54. annorum, dum sublato primo Teste, ceteri ætatem hanc annorum 54. minimè attingebant, idèdque ex hoc solo motivo restabat inapplicabilis prædicta limitatio, seu præservatio, ut millies in simili dictum fuit per *Rot.* & signanter in *decis. 169. num. 1. ibique Adden. coram. san. mem. Gregor. XV. decis. 370. num. 1. coram Cardin. Celfo, decis. 1279. num. 13. & 1296. num. 10. coram Emerix Jun. & in Trojana delationis Crucis super bono Jure 10. Decembris 1708. §. Sublato coram. R. P. D. meo Aldrovando.*

Omissio etiam pariter quod nullatenus prædicti Testes deponere de visu, & auditu proprio à coævis per quadraginta annos, citra illam amaram ulteriorem quæstionem, an Testes deponere satagentes de immemorabili; teneantur deponere de auditu auditus à suis majoribus, & sic de secundo auditu, quemadmodum præscribere visa est eadem *Glossa magna in verbo memoria* relativè ad doctrinam *Hosienfis in cap. Quod pernovale de verb. signif. speculat. tit. de probat. §. 1. vers. ultimo queritur, Rota cor. Coccin. decis. 1392. num. 1. & 2081. num. 7.* cum aliis innumeris discussa materia hinc inde dissertis in supradicta *Trojana delationis Crucis super bona Jure 10. Decembris 1808. Ex §. Sablato coram R. P. D. meo Aldrovando.*

Nihilo tamen minus in radice, ac substantia ipsius Depositionis, Testes adamusim deficiebant in probatione ejus, de quo unicè erat disceptatio, solum quippe afferebant, quod ab immemorabili tempore Parochi semper extiterant in pacifica quasi possessione faciendi benedictionem Ovorum; in thesi autem nostra nullatenus tractabatur de perturbanda Pa-

Pars I.

rochis hac inconcussa observantia, & consuetudine admittenda indubitanter ab jisdemet Regularibus, & à Doctrinis, & Oraculis *Sacrae Congregationis*, & ab ipsa praxi Urbis Romæ, in qua indistinctè adhibetur hæc promiscua benedictio Ecclesiarum Parochialium, & non Parochialium, Secularium, & Regularium, & cui praxi tamquam Magistræ omnium Ecclesiarum totius Orbis etiam in Dubio standum foret, ut per *Pignatell. consult. 76. num. 11. tom. 5. Rota coram Merlin. decis. 637. n. 21. & decis. 745. num. 12.*

At vis consistebat, utrum in eadem pacifica possessione manerent Parochi privativè quoad Regulares, eorumque Ecclesias, ac propterea, dum nec verbum quidem proferebant super hoc essentialissimo puncto, nullum profectò gradum ejusdem probationis constituebant, ad ea, quæ in proposito habentur apud *Bart. in l. Celsus num. 23. ff. de usucap. & Jason. in l. De quibus num. 47. ff. de leg. Mascard. de probat. conclus. 424. num. 24. Bursatt. consult. 156. num. 33. Natts. conf. 69. num. 2. & Mansf. consult. 168. num. 72.*

Agnoverant fortasse Parochi deficientiam in hac postrema parte prædictorum Testium, ideoque eos roborare contendebant ex testificationibus aliorum qui cumulabantur in eorum *Summario num. 4.* verum nimis debile erat hoc præsidium, & procuratum fulcimentum, cum hæc forent simplicissimæ fides, & attestaciones pendente lite, ut dicitur, mendicatæ; ulteriusque conflictabantur à pleniori Carterva aliorum Testium, qui pariter in oppositum ad perpetuam simpliciter memoriam afferebantur à Regularibus, unde vel ex prima consideratione, vel ex secunda hi Testes supra relati in nulla promerebantur haberi consideratione, ut in ordine ad primam vulgatamque propositionem ait *Innocent. in cap. Præterea num. 2. de Test. Decian. conf. 51. num. 96. cum aliis per Rotam in decis. 318. num. 4. par. 2. & decis. 223. num. 6. part. 19. Recent. & coram Emerix Jun. decis. 149. num. 3. & decis. 243. num. 7.* circa secundam adductis Testibus in cap. *Licet causam vers. Ex præmissis de probat. leg. ob Carmen, §. Si Testes, & ibi gloss. ff. de Test. & Gloss. in cap. Si Testis 43. in Glos. magna, probat Mansf.*

O

con-

consult. 228. num. 21. & firmavit Rota in decis. 449. num. 4. coram san. mem. Gregor. XV. & decis. 31. numer. 3. coram Emerix Jun.

Seclusa prima limitatione, seu præseruatione, & idcirco progrediendo ad discursum secundæ, nempe Constitutionum Synodaliæ, illas multò minus obesse Domini reputarunt, quoniam eæ signanter exaratae sub anno 1694. (de præcedentibus enim enunciatis in quadam Apostilla marginali, quæve non exhibebantur, Domini non curarunt) sic in littera sonabant: *Benedictiones Ovorum, aliorumque Comestibilium tempore Paschali, quæ ad solos Parochos spectant ex Decretis Congregationis Rituum non fiant ab aliis, vel in aliis Ecclesiis absque Parochorum licentia*: totumque proinde fundamentum ejusdem Synodalis ordinationis solidabatur in *Decretis Sacrae Congregationis Rituum*, sed dum ex hucusque manifestatis ostendimus, quod tam ante, quàm post, Sacra Congregatio decrevit semper oppositum, nullaque per umbram de facto afferebatur resolutio favore Parochorum, quomodo firmitatem ullam sortiri poterant eadem Synodales ordinationes, atque dispositiones, cum nulla dispositio, nulla ordinatio queat subsistere, si falso fundamento, falsæ Causæ, vel erroneæ nitatur ex traditis *ad Text. in leg. 1. Cod. de fals. caus. adjuncta legato per Menoch. in conf. 91. ex num. 41. & 364. num. 60. Marta de success. legal. par. 4. quest. 11. art. 3. numer. 1. & seqq. latè Tiraquell. in tract. cessante causa par. 1. ex num. 126. Mans. consult. 567. num. 22. cum cæteris per Rotam in decis. 247. num. 10. coram Bichio.*

Diximus, quod nulla afferebatur in his terminis resolutio favore Parochorum, siquidem ea, quæ dicebatur emanasse de anno 1695. *apud Pignatell. tom. 10. in appendic. fol. 362. verlabatur in casu, quo aderat de medio specialis concordia inter Parochum, & Ministrum Beatæ Mariæ Consolationis de Urbe, ideoque post habita reflexione, quod hujusmodi resolutio emanaverat à Congregatione Visitationis, & non ab illa Sac. Rituum, cui principaliter incumbit, ut ab initio præmissimus, hæc Provincia, profectò quoties ista resolutio prodiit ex Capite Concordiæ,*

partique specialis conventi, ut legitur apud eundem Pignatellum, tantum abest, quod ea in aliquo prodesse posset ad roborandum fundamentum Constitutionum Synodaliæ, ut potius tanquam edita in Casu excepto in supradicta generali ordinatione *Sacrorum Rituum*, ibi: *salvis &c. pactis in Ereptione &c. Concordiis inter partes initis &c.* stabiliret magis, atque firmaret eandem generalem declarationem, & regulam in contrarium ex juribus notissimis, signanter *Text. in leg. Cum prætor ff. de Judic. leg. Nam quod liquidè, §. Si primò ff. de pen. leg. & in leg. Quæstum, §. Denique, & ibi Bart. ff. de fund. instruct. Mans. consult. 31. num. 13. & consult. 109. num. 36. Rota coram Buratt. decis. 391. & coram Emerix Jun. decis. 32. numer. 4. decis. 740. num. 5. decis. 1192. num. 7. & decis. 1342. num. 8.*

26 Atque hæc procul dubio exuberassent; verum solidè pro quodam Coronamento dicebatur ulterius, quod cum nec Decretum generale anni 1704. nec eadem Constitutiones Synodales Civitatis Neapolis mentionem facerent de Regularibus, eorumve Ecclesiis, hi tam ex defectu voluntatis tanquam exempti, & particulari nota digni minime forsitan compræhendebantur, sub præfata universali ordinatione, & respectu Synodi Neapolitanæ. Indubitanter accedebat, quoque alter defectus potestatis, cum citra violationem ejusdem exemptionis nequeant Ordinarii, & Capitula, cæteraque membra ab eodem Diocesano dependentia quidquam statuere adversus Regulares, & cum præcisive ab his, quæ concernunt ministracionem Sacramentorum, Bonum publicum, & mores totius Populi, nequaquam Regulares subiecti existant Constitutionibus Synodalibus, quemadmodum uno ore affirmarunt relati *per Barbof. de Offic. & potestate Episc. par. 3. allegat. 105. num. 89. Fagnan. in cap. Quid super his de majorit. & obedient. à num. 14. ad 29. Sanch. in præcept. Deoalog. lib. 4. cap. 15. num. 21. Peregrin. constit. 2. §. 25. num. 67. tom. 3. Suarez de Legib. lib. 4. cap. 20. num. 8. Pignatell. consult. 76. num. 17. oom. 5. Sperell. decis. 88. num. 20. & in Firmiana Jurisdictionis 10. Maii 1710. §. Domini tamen coram Reverendissimo Molines Decano.*

Ad-

Addito, quod eadem Constitutiones Synodales non erant immunes à sua exceptione cum eadem in hoc proposito Ordinationes prodierint in scenam post moram hodiernam litem, postquam Regulares appellationem interposuerant à quadam sententia desuper lata in contrarium ab Ordinario de anno 1679. Ac propterea dato quod etiam vitio Attentatorum, in hac peculiari sanctione prorsus non subjacerent eadem Synodales Ordinationes, saltem excusari non poterant ab infectione nullitatis, ut minus rigidè procedendo in omnem casum censuit sæpè *Sac. Auditorium*, & præsertim adductis *Bald. in Rubr. Cod. de Appellat. nu. 2. & Alexand. conf. 188. num. 10. lib. 2. in decis. 242. nu. 2. coram Cavaler. dec. 47. num. 10. & 11. & 147. num. 3. & 4. coram Celfo, & decis. 45. numer. 2. & decis. 596. num. 6. coram Emerix Junii, & in Recent. decis. 55. numer. 11. par. 14. & decis. 230. num. 13. par. 18.*

Denique ad oblationes, five, ut verius est, Emolumenta Ovorum, & similia, quæ spontè quandoque tribuunt benedictibus Fideles, *Sacra Rota* non respexit, nec quidquam injungere desuper *Sacra Congregationes* eodem modo, quo in purificationibus Mulierum Parochorum benedictioni relictis consueverunt eidem Parochi absque increpatione recipere oblationem, vel Emolumentum Candelæ, sicque Parochi debebant regerere idipsum in aliis, quod in se, five erga se practicabant *ad Text. in leg. 1. & rot. tit. ff. Quod quisque Juris in alium stat. de quo Rota in decis. 1255. num. 2. coram Emerix Jun. & in Romana Pecuniaria super secundo Contractu 23. Februarii anni currentis, S. Creditum siquidem in fine coram Me.*

Benè verum, quod modum in hoc, ut ab initio tetigimus, *Domini Contentio-*
 27 nibus, & inconvenientibus præscribendo, subdidere, hæc benedictiones Ovorum, solummodò privatim esse faciendas, nec permissas censuere Regularibus extra eorum Ecclesias, & septa, *curf-tando, ut Divus Paulus inquit per Domos,* utraque &c.

R. P. D.

ANSALDO

Civitatis Plebis Jurium
Parochialium.

Mercurii 6. Junii 1708.

AUream quisquis mediocritatem diligit, neque alios turbat, neque turbatur in semetipso, sicuti probabiliter à contrario evenit in hodierna controversia, in qua Plebanus, seu Parochus Castri Montis Jovini paulatim fortasse supergressus limites antiquissimæ sententiæ pronunciatae in *Tribunali A. C. sub anno 1606.* quæ transitum fecerat in rem judicatam, ansam præbuit, quod Universitas, & Homines ejusdem Castri Montis Jovini reassumere coacti fuerint iudicium super observatione hujuscemodi sententiæ, eo fausto successu, ut substantialiter id ipsum bis extra Romam, & dein *coram Reverendissimo Domino meo Decano,* fuerit canonizatum, adhibita solum ulterius in *Sacro Auditorio* magis opportuna divisione disputationis in ordine scilicet ad bonum jus, & respectivè mantentionem utrinque expetitam, cujus divisionis propterea vestigia sequendo, cum in gradu appellationis negotium ego repropoluerm sub assueto dubio: *Ans-*
sententia Rotalis foret confirmanda, vel in-
firmanda: responsum accepi pro confirmacione super unoquoque rursus bipartito capite, seu dubio.

Fundamentum respectu boni juris de quo solum agitur in *presenti decisione,* solidè itabitum fuit in communissima, & amplius non controversibili propositione, quod ubi tractatur de publicis Ecclesiis sitis intra circumdarium alicujus Parochiæ, si aliquod dissidium circa actus inibi explendos oriatur inter Parochum, & respectivè Patronos, five in suis casibus locales Cappellanos, & Superiores ejusdem Ecclesiæ, omnia sub eo fœdere distinctionis concilientur, quod a t

lis est de exercitio jurium, seu functionum Parochialium, eoque casu Parochus desuper habeat intentionem fundatam, nisi ex parte Superiorum talis Ecclesie liquidò doceatur de aliquo privilegio vel exemptivo, vel concessivo, vel alia legitima consuetudine præscriptiva, seu suppositiva, & præsumptiva confimilis privilegii, ut in proposito regulæ generalis absque contradictione firmant DD. in cap. *Dilectus de Cappell. Monach. cap. Fraternitatem de Sepult. Gratian. discept. Forens. cap. 298. num. 78. & 79. Pignatell. consult. canon. tom. 10. conf. 103. num. 15. Barbof. de Offic. Paroch. part. 1. cap. 12. num. 1. & seq. latè Panimoll. decis. 1. annot. 9. num. 1. & seq. & signanter num. 7. Rota coram Cavaler. decis. 101. numer. 1. dec. 231. num. 2. par. 13. & dec. 225. par. 19. Recent. & circa limitationem privilegii Eman. Rodrig. quest. Regul. qu. 39. num. 2. Gutierrez de Sacrament. Confirmat. par. 2. cap. 4. num. 3. Barbof. de Jur. Ecclesiast. lib. 3. cap. 24. num. 7. Panimoll. decis. 1. annot. 10. num. 3. decis. 45. num. 24. coram Zarat. Rot. decis. 6. post Murg. disquisit. Moral. & demum quoad idoneam consuetudinem est Text. in cap. *Ad aures de Decimis, cap. De quarta eodem tit. Navar. conf. 1. de Decimis, cum aliis quos refert, Ricc. in prax. for. Eccles. resol. 84. num. 6. & resol. 103. num. 3.**

Aut verò pertractatur de aliis quibuscumque actibus extra lineam Parochialitatis, & ut ita dicamus, indifferentibus, tuncque ex opposito assistentia Juris fulciantur Sacerdotes, aliique superintendentes, vel Patroni hujus publicæ Ecclesie, ex quo præcisivè ab Episcopo, vel ejus Ecclesia Cathedrali, quæ tenet habituale dominium, sive superioritatem jurisdictionis super omnibus Ecclesiis propriæ Civitatis, vel Diæcesis non reperitur in jure scriptum, quod ratione simplicis situationis Parochus habeat aliquam jurisdictionem in Ecclesiis publicis in ipsius Parochia constructis, quemadmodum uno ore ad mentem Text. in cap. *fin. de Offic. Archidiac. tradiderunt Marant. respons. 21. num. 7. 8. & 9. par. 4. Rot. decis. 469. num. 1. par. 19. Recent. in Aretina Jurium Parochialium 27. Februarii 1704. S. Depulsa coram Me, & ani-*

madversum fuit in antecedenti hujus causa dec. 3. Julii 1705. S. Decidendum coram Reverendissimo Domino meo Molines Decano, quidquid in aliquibus functionibus, vel juribus disceptari contingat in prorsus privatis Oratoriis, Ecclesiis, aut Hospitalibus secundum adnotata per Nicol. variar. elucubrat. lib. 3. tit. 41. numer. 7. tom. 2. Capon. discept. forens. tom. 4. discept. 276. num. 32. Bordon. oper. Moral. tom. 3. par. 2. resol. 72. num. 23. Barbof. in Collect. Apostol. decis. verbo *Confraternitas* num. 17. Pignatell. consult. canon. conf. 103. num. 18. Panimoll. decis. 5. annot. 1. nu. 25. dec. 2182. num. 3. coram Coccin.

30 Fallente hoc pariter membro distinctionis; quotiescumque, ut in altero quoque membro præmissimus hæc inferior publica Ecclesia propter aliquam specificam concessionem favore Parochialis Ecclesie attributam ab habente potestatem, vel ex causa unionis, aut foundationis provenientis à bonis Parochialibus, aut demum ex titulo contraria præscriptionis subjacere nosceretur eidem Ecclesie Parochiali, ut de his omnibus limitationibus citra improbum laborem separationis videre est penes Abbatem, & Felin. in cap. *Cum venerabilis sub num. 37. Lap. alleg. 65. sub litt. N. vers. Et opiniones Lambertin. de Jurepatr. lib. 1. par. 1. quest. 9. num. 1. & 2. Gonzal. ad regul. Cancell. gloss. 10. num. 8. cum cæteris relatis in altera decis. S. Non solum coram Reverendissimo Domino meo Decano.*

31 Applicando itaque ad rem, duo prætendebantur sub hac colluctatione boni juris à Parocho, alterum quod ipse cunctis, & signanter Capellanis hujus inferioris Ecclesie præferendus esset in magis solemnibus celebrationibus Missarum, & præcipuè occasione festorum titularium, prædictæ inferioris Ecclesie cum similibus; & alterum, quod eidem Parocho relaxanda forent omnia interstitia, vel reliquæ minores ceræ distribui solitæ in tumulatione Cadaverum sepeliendorum in prælaudata Ecclesia supra quartam suam portionem funeralem cæteroquin, statutam à Leone III. in cap. *Dudum de Sepult.* Cumque hi proculdubio actus, seu functiones connumerari non possent inter

inter jura, functionesve Parochiales, quas deducto argumento à sufficienti partium enumeratione recenset *Deciffo celebris in illa Aversana funeralium coram Coccin. inter ejus impressas decif. 2089. & la 2126. & 2182. & reperitur in Recent. decif. 252. num. 22. & 23. par. 5.* quam postea sequuti sunt, & collaudarunt relati per *Card. de Luca de Paroch. disc. 31. num. 6.*

Consequens idcirco erat, quod Parochus defuper non bonum, sed malum jus 32 foveret, quodque in ordine ad primam prætensionem electio Sacerdotum celebrare debentium quascumque Missas liberè spectaret ad superintendentes Patronos, aliosve Superiores Ecclesiæ S. Mariæ, ut ultra generalitatem mox comprobata, rectè concludunt relati per *Rot. in Romana Oratorii 13. Januarii 1698. S. Nullum igitur, & S. Si ista tria coram R. P. D. meo Priolo, & in præterita hujus causa dec. sub die 3. Julii 1707. S. Exclusa coram Reverendissimo Domino meo Molines Decano, prout quoad interstitia, & caras supra mensuram sive quartam injunctam in dict. cap. Dudum absque hæsitacione confirmant Alex. conf. 195. num. 6. & 16. vers. Nec excusaretur, Panimoll. decif. 5. annotat. 4. nu. 27. Barbof. de Offic. Paroch. par. 3. cap. 25. num. 4. & seq. Rot. in decif. 1192. num. 3. coram Emerix Junii decif. 2089. num. 24. coram Coccin. in Florentina quarta Funeralis 1. Decembris 1704. S. Resolutionis ratio coram Reverendissimo Domino meo Molines Decano.*

83 Agnovisse in præterita disputatione coram Reverendissimo Domino meo Molines Decano Parochus videbatur hanc amaritudinem, proindeque respectu celebrationis Missarum totum conatum ponebat in ultima ex suprascriptis limitationibus, videlicet prætensa probatione consuetudinis ad ejus favorem militantis, ex quo sæpius Parochi Missas has celebraverint, addito etiam colore cujusdam jurisdictionis, & superioritatis dum Parochi plerumque soliti fuerant interesse etiam creationi Officialium hujus Ecclesiæ; sed ultra quod Testes per eundem Parochum inducti simpliciter deponebant ad perpetuam rei memoriam absque interrogatorio tormento, quo casu nihil, aut parum attenduntur ex congestis in *Ascu-*

lana Beneficii, seu Abbatia 8. Martii 1700. S. Nullum postremo, & in Sabinen. divisionis 28. Martii 1707. S. Ad hujusmodi classsem utraque coram Me, neque ita informer allati firmabant illam consuetudinem, quæ censeri posset idonea ad tale jus, seu privilegium præsumendum, vel alias legitime præscribendum, quemadmodum requiritur adnotata per Gloss. in cap. fin. verbo Memoria de præscript. in 6. Rot. dec. 370. num. 1. coram Celso dec. 440. num. 7. decif. 1279. sub n. 12. coram Emerix Jun. in Legionen. Parochialis 27. Aprilis 1703. S. Nec dici, coram bon. mem. Pio, & in Trojana delationis Crucis super bono jure 21. Martii proximi præteriti, S. In præsentem coram R. P. D. meo Lancetta.

Prout neque etiam (adhuc penetrando medullam, & importantiam eorum 34 assertionis) in aliquo eorum dicta officiebant, quoniam nec subsequuta plerumque celebratio Missarum in persona Parochi, nec interessentia creationi officialium habita per eundem Parochum stabilire poterat ullam consuetudinem, vel præsumptivam, vel præscriptivam; celebratio siquidem facile valebat referri gratiæ, vel libito Patronorum invitantium magis Parochum, quam alium Sacerdotem, & assistentia pariter imputari titulo adscriptionis inter Deputatos ipsius inferioris Ecclesiæ, quoties autem actus, per quos probati intenditur consuetudo operativa, vel existunt facultativi, vel non sunt univoci, & prorsus analogi, nullius semper relevantiæ existimantur, ex traditis per *Bartol. in Leg. Viam publicam, vers. Et ideò huic facultati ff. de via public. Surd. conf. 227. num. 81. & seq. Nevizan. conf. 43. num. 7. & seq. Bursatt. conf. 360. num. 82. lib. 4. Cyriac. contro. forens. 460. num. 28. Card. de Luca de Servitut. disc. 13. num. 2. & de regal. disc. 137. num. 6. Rot. dec. 336. num. 10. coram Card. Cerro, & decif. 443. num. 8. par. 5. & decif. 254. num. 24. & 25. par. 19. Recent.*

Etque facilius quoniam per Testes ex adverso inductos in oppositum evincebatur, seu deponebatur quod Plebani, seu Parochi pro tempore quandoque condecorabantur etiam munere majoris Cappellani, seu prioris præfatæ Ecclesiæ,

fiæ, unde eo pariter magis prænominati actus reddebantur æquivoci, prout sunt ji, qui duplicem sortiri possunt sensum, & intellectum, ut inquit *Abbas in cap. Presentia de probation. Rot. decis. 212. numer. 9. coram Carill. 559. numer. 7. coram Cerr. & decis. 130. numer. 9. & 10. part. 15. Recent.*

Denique respectu intestitorum, & cærarum jam in antecedente disceptatione habita coram Reverendissimo Domino meo Decano sub die 3. Julii 1705. agnitum fuit, quod *deciso 294. coram bon. mem. Card. Mantica. veluti obloquens de privato Oratorio, non verò de publica Ecclesia, ut ad præsens, non erat thesi nostræ applicabilis, quemadmodum punctualiter quoque Decisionem Mantica referendo egregie ponderavit, atque distinxit Card. de Luca de Paroch. disc. 31. numer. 4.*

Et ita altera tantum &c.

ARGUMENTUM.

An Patronus pro defensione Ecclesiæ Patronalis teneatur litem substinere propriis expensis, seu potius ex redditibus Ecclesiæ, & in casu succumbentiæ, an teneatur ad refectionem expensarum ipse, vel potius Ecclesia, & an Rectores Ecclesiarum de Jurepatronatus possint inire confederationem inter se pro substinendis litibus, ac tuendis juribus earumdem Ecclesiarum?

SUMMARIUM.

- 1 Patronus in quibus casibus habeat onus substinendi lites, & agendi in judicio pro causis Ecclesiæ?
- 2 Patronus in casu, quo habeat onus substinendi lites Ecclesiæ, an teneatur illam substinere propriis expensis? afferuntur rationes dubitandi, & n. 3.
- 4 Resolvitur negativè, & quare? vide ibi, & num. 5.
- 6 Respondetur rationibus in contrarium allatis, & num. 7.

8 Patronus in casu succumbentiæ an, & quando teneatur ad refectionem expensarum ipse, vel potius Ecclesia? vide ibi, & num. 9.

10 Laudatur Confederatio Rectorum Ecclesiarum ad commune bonum illarum.

11 An contrahi possit Societas inter Clericos super fructibus Beneficii, & bonis Patrimonialibus pro conservandis Juribus Ecclesiæ, & num. 12.

13 Fædus in initum ad bonum finem, & in utilitatem Ecclesiæ est licitum, & approbatione dignum, sed super quibus causis? vide num. 14.

15 Contractus Ecclesiæ utilis, & Apostolico Beneplacito confirmatus obligat Successores.

16 Repartitio Expensarum factis intuentis Juribus Ecclesiarum est ab Episcopo approbanda habita ratione ad lucrum, seu commodum quod unaquaque Ecclesia reportare poterit, & ad quantitatem reddituum earumdem.

17 Beneficiati pro securitate, & observantia alicujus contractus, an supponere possint Hypotheca Bona Ecclesiastica absque Beneplacito Apostolico.

18 Facultas abessendi illimitatè concessa in contractu Confederationis Curatis deputandis in Procuratores reducenda est ad terminos Sacri Concilii Tridentini.

19 Clerici an renunciare possint Capitulo Odoardus.

20 Excommunicatio contra Beneficiatos renuentes solvere contributum statutum in contractu Confederationis est adhibenda in subsidium.

CASUS X.

Introducta fuit lis ab Ecclesia Patronali A. coram legitimo Superiore pro recuperatione nonnullorum bonorum, quæ ad se spectare contendebat, aut pro eorum defensione à molestiis, quæ eis inferebantur; Quæro, An Patronus teneatur hujusmodi litem substinere propriis expensis, seu potius ex redditibus Ecclesiæ, & in casu succumbentiæ, an teneatur ad refectionem expensarum ipse vel potius Ecclesia?

Quæ-